

LESSON 27

THE BUDDHA'S ILLNESS AND ANNOUNCEMENT (1)

The Buddha had not been staying very long at Beluva during the rainy season when He became sick. The severe sickness attacked Him with violent and deadly pains. But mindful and self- possessed He bore them without complaint. And this thought came into His mind: "It would not be right for me to pass away without addressing the disciples, without taking leave of the Order. Let me now by a strong effort of the will suppress this sickness." He suppressed the sickness and it abated.

And when He began to recover, He went out of the monastery, and sat down behind it on a seat spread out for Him. The Venerable Ananda went where the Buddha was, and sat respectfully beside Him, and said, "I have seen how the Blessed One suffered, and at that sight my body became weak as a creeper. Yet I had some little comfort in thinking that the Blessed One would not pass away until He had left some instructions for the Order."

သင်ခန်းစာ (၂၇)

မြတ်စွာဘုရားနာမကျန်းမှုနှင့် မိန့်ဆိုမှု (၁)

မြတ်စွာဘုရား ဝေဠုဝန်ကျောင်းတွင် ဝါတွင်းသီတင်းသုံးနေစဉ် မကြာမီမှာပင် နာမကျန်းဖြစ်ခဲ့လေသည်။ လွန်စွာပြင်းထန်သော နာမကျန်းမှုများနှင့်ပြည့်နေသော နာမကျန်းမှုမျိုးနှင့် မြတ်စွာဘုရားသည် ဝေဒနာပြင်းထန်စွာ ခံစားရလေသည်။ မည်သို့ပင် ဝေဒနာပြင်းထန်စေကာမူ မြတ်စွာဘုရားသည် သတိကြီးစွာသော သမာဓိနှင့် နှိပ်စက်မှုများကို ဣန္ဒြေမပျက် မငြီးထွားဘဲ သည်းခံနိုင်ခဲ့ပေသည်။ ထိုအချိန်တွင် မြတ်စွာဘုရားသည် ဤသို့စဉ်းစား မိ၏။ ငါဘုရား ဤဝေဒနာနှင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခဲ့သော်ကား သံဃာတော်များအား အဘယ်မျှမဆုံးမ၊ မမိန့်ကြားဘဲ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုခဲ့သော် မသင့်တော်ပေ။ ဤဝေဒနာကို ခေတ္တကြိုးစားပြီး ဆိုင်းငံ့ထားအံ့ဟု စဉ်းစားတော်မူပြီး ဝေဒနာကို တဒင်္ဂ သက်သာတော်မူစေခဲ့လေသည်။

မြတ်စွာဘုရား နေပြန်ကောင်းလာပြီးသော် ကျောင်းတော်သို့ ကြွချီပြီး ကျောင်းနောက်ဝင်းထဲတွင် မြတ်စွာ ဘုရားအတွက် ပြင်ဆင်ပေးထားသောနေရာထိုင်ခင်း၌ ထိုင်နေစဉ် အရှင်အာနန္ဒာလဲ ရောက်ရှိလာပြီး မြတ်စွာဘုရား ဘေးတွင် ရိုသေစွာထိုင်တော်မူလေသည်။ အရှင်အာနန္ဒာက မြတ်စွာဘုရား အလွန်ပင်ပန်းနာမကျန်းဖြစ်သည်ကို

မြင်စဉ်က တပည့်တော်ရဲ့ခန္ဓာကိုယ်သည်လည်း အရိုးဆွေးများလိုပင် ခံစားရခဲ့ပါသည်။ သို့သော်လည်း အရှင်ဘုရား သံဃာတော်များအား ဘာမျှမမိန့်ဆို မမှာကြားဘဲ ပရိနိဗ္ဗာန်မပြုလောက်ပါဘူးဆိုသော အသိဖြင့် စိတ်သက်သာရာ ရခဲ့ပါသည်” ဟု မြတ်စွာဘုရားအားလျှောက်ထားလေသည်။

“What then, Ananda? Does the Order expect that of me?” said the Buddha. “Now, a perfect One does not think that it is He who shall lead the Order or that it is dependent upon him. I too, Ananda, am now grown old and full of years. My journey is drawing to its close. Therefore, Ananda, each of you should make himself his island, himself and no other his refuge. Each of you should make the Law his island, the Law and no other his refuge. And whoever after I am dead shall be an island unto themselves, who make the Law their island, the Law as their refuge, they will be the foremost among my bhikkhus.”

Though old and feeble, the Buddha continued to use every opportunity to speak the Dhamma to His disciples. He also went on alms rounds when there were no private invitations from the villagers at Beluva.

မြတ်စွာဘုရားက “အာနန္ဒာ ဒါဆိုလျှင် သံဃာတော်တွေက ငါဘုရားကို သံဃာတော်တွေအတွက် ဘာများလုပ် ပေးစေချင်သေးလို့လဲ” ဟု မိန့်တော်မူလေသည်။ “အာနန္ဒာ ငါဘုရား သံဃာတော်တွေကို အမြဲဦးဆောင်ပေးရမည့် သူမဟုတ်၊ ငါ့အား အမြဲအားကိုးနေရမည်မဟုတ်ပေ။ အာနန္ဒာ ငါဘုရားသည်လည်း သက်တော်အားဖြင့် ကြီးမြင့်လာပြီး၊ ခန္ဓာကိုယ် အိုမင်းလာလေပြီ။ ငါဘဝခရီး အဆုံးသတ်ရန် နီးလာလေပြီ။ ဒါကြောင့် အာနန္ဒာ တစ်ဦး တစ်ယောက်ချင်းစီသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို အားကိုးအားထားပြီး အခြားအရာများအားကို မမှားစေရန် ကျွန်းသဖွယ် နေလေတော့။ ငါဟောထား သင်ကြားထားသော တရားတော်များအား ကျွန်းသဖွယ် အားထား ကြိုးစား ကျင့်သုံးနေထိုင်ကြလော့။ တရားဓမ္မများမှတစ်ပါး တခြားအယူမှား၊ အမြင်မှားဘဲ ကောင်းမွန်စွာ ကျင့်သုံး နေထိုင်သူ၊ ဓမ္မအား အားကိုးပြီး ကျွန်းကဲ့သို့ ပြုလုပ်နေထိုင်သူသည် ဘိက္ခုရဟန်းများ အလယ်တွင် အမြင့်မြတ်ဆုံး သောသူ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် အသက်ကြီးပြီး အိုမင်းသည့်တိုင်အောင် တပည့် သံဃာတော်များကို အခွင့်အခါသင့် တိုင်း သွန်သင်ဆုံးမပေးခဲ့လေသည်။ ဝေဠုဝန်ရွာသူရွာသားများ ဆွမ်းစားပင့်သည့် အခါများတွင်လဲ ကိုယ်တော်တိုင် ကြွရောက်၍ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးလေရှိလေသည်။

One morning the Buddha robed himself early in the morning and taking His bowl went into Vesali for alms. When He returned from his alms round, He spoke to the Vener-

able Ananda: “Take a mat, Ananda, let us go to the Capala Shrine to pass the day.”

They sat down on a mat and the Buddha spoke about the pleasant surroundings in all the shrines in Vesali, and then addressed Venerable Ananda thus:

****When anyone has practiced and developed the Four Means of Accomplishment, he could, if he wished, live for a longer period. I have completely mastered the Four Means of Accomplishment, and if I so wish, I could live longer.****

တစ်နေ့သောနံနက်ခင်းတွင် မြတ်စွာဘုရားသည် အာရုံဦးတွင် စောစောစီးစီး သင်္ကန်းရုံ၍ ဆွမ်းခံကြွရန် သင်္ကန်းသပိတ်ကို ယူကာ ဝေသာလီမြို့ထဲသို့ ကြွတော်မူလေသည်။ ပြန်လာသော် အရှင်အာနန္ဒာအား ဤသို့ မိန့်တော်မူလေသည်။ “ အာနန္ဒာ ဖျာယူခဲ့လော့၊ စာပလနတ်စင်ကိုသွား အနားယူ သီတင်းသုံးကြအံ့။

ထိုနေရာသို့ရောက်သော် မြတ်စွာဘုရားက ဖျာပေါ်ထိုင်လျက် ဝေသာလီမြို့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ရှိကြသော ရိုးရာနတ်စင်များရဲ့ သာယာသော ပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြောကြားရင်း ဤသို့ မိန့်တော်မူလေသည်။

လေးပါးသောပညာတို့ကို လေ့ကျင့်ကြိုးစားအောင်မြင်ထားသောသူတို့သည် အလိုရှိပါက အသက်ပိုရှည်ကြာ အောင်နေနိုင်ကြသည်။ ငါဘုရားသည်လည်း ထိုလေးပါးသောပညာတို့ကို အောင်မြင်ထားပြီးဖြစ်သဖြင့် အလိုရှိပါက အသက်ပိုရှည်အောင် နေနိုင်ပေသည်။

